

Altijd een zaal vol snikkende mensen
Smoeder is universeel

Michiel van Erp maakte voor de VPRO een televisiebewerking van de vertelvoorstelling *Smoeder*, waarin schrijfster Maria Goos en acteur Marcel Musters in de huid van hun Brabantse moeders kruipen.

Ned 2. 22.00

Smoeder

Maria Goos en Marcel Musters hadden - als het aan het theaterpubliek lag - eindeloos door kunnen gaan met *Smoeder* – verkort Brabants voor ons moeder. Goos en Musters spelen hierin beurtelings zichzelf en hun overleden moeders. In een simpele setting: een ronde houten tafel, kopje thee erbij, het publiek eromheen, alsof ze bij de twee oude dames op de thee zitten.

Smoeder heeft een bijzondere ontstaansgeschiedenis. Toen de moeder van Marcel Musters op sterven lag, schreef hij lange mails aan Goos. De schrijfster: 'Die mails waren zo mooi, hij sprak met zo veel liefde over zijn moeder. 'Ze staat nu met Jeroen - zijn vriend - in de tuin te stretchen' schreef hij dan. 'Een jong meisje in een oud lichaam'. Als je zo naar je moeder kunt kijken. Daar moest ik wat mee doen.'

'Marcel heeft ook een Brabantse moeder net zo een als de mijne. Het is een bepaald soort moeder, ouderwets, niet met een baan. Voor Brabanders hartstikke leuk dachten we.' Maar bij theatergezelschap De Mug met de Gouden Tand bleven na de eerste reeks voorstellingen in 2004 de verzoeken om reprises binnenstromen.

Uiteindelijk ging *Smoeder* vier jaar lang met veel succes het land door. En altijd zat de zaal vol snikkende mensen. Goos: 'Iedereen heeft zo zijn reden om over zijn moeder te huilen. Voor sommige mensen was het zelfs therapeutisch. Oh jeetje, er werd zo veel gehuild in de zaal.' Dat maakte het ook zwaar. Goos: 'In de nazit wilden heel veel mensen hun verhaal aan ons kwijt. Dat werd op gegeven moment zwaarder dan spelen.'

Zij wilde stoppen. 'Marcel wil het nog wel vijfhonderd keer spelen. Maar ik zie daar de lol niet van in. Na de première dacht ik meteen leuk zeg, geweldig, en nu iets nieuws.' Ze lacht: 'Toen wist ik nog niet dat we het honderd keer gingen doen.'

Goos en Musters vroegen Michiel van Erp om een televisiebewerking te maken. De voorstelling is voor de uitzending 15 minuten ingekort en wordt ingeleid door interviews met mensen uit het publiek die over hun moeder vertellen. *Smoeder* komt ook uit op dvd.